

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2016. április 28.*

„Előzetes döntéshozatal — 2658/87/EGK rendelet — Közös Vámtarifa — Tarifális besorolás — Kombinált Nomenklatúra — 1517 90 91 és 1518 00 31 vámtarifaszám — Feldolgozatlan, nem illékony, repceolajból (88%) és napraforgóolajból (12%) álló folyékony növényi keverék”

A C-233/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság, Lettország) a Bírósághoz 2015. május 21-én érkezett, 2015. május 13-i határozatával terjesztett elő az előtte

a SIA „Oniors Bio”

és

a Valsts ieņēmumu dienests között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Šváby tanácselnök, M. Safjan és M. Vilaras (előadó) bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett írásbeli észrevételeket:

- a lett kormány képviselőjében I. Kalniņš és G. Bambāne, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében A. Sauka és A. Caeiros, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: lett.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő, a 2011. szeptember 27-i 1006/2011/EU bizottsági rendeletből (HL L 282., 1. o.) eredő változat szerinti Kombinált Nomenklátúra (a továbbiakban: KN) 1517 90 91 és 1518 00 31 vámtarifaalszámának az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a SIA „Oniors Bio” (a továbbiakban: Oniors Bio) és a Valsts ieņēmumu dienests (lett adóhatóság, a továbbiakban: VID) között folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya a folyékony, nyers, stabilizált növényi olajkeverék (88% repceolaj és 12% napraforgóolaj) KN-be való tarifális besorolása.

Jogi háttér

A KN és a HR

- 3 Az Európai Unióba importált áruk vámtarifális besorolását a KN szabályozza. A KN a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszeren (a továbbiakban: HR) alapul, amelyet a később a Vámigazgatások Világszervezetévé (WCO) átalakult Vámegyüttműködési Tanács állapított meg, és amelyet az e tanács felállításáról szóló, Brüsszelben 1950. december 15-én megkötött megállapodás hozott létre. A HR-ről szóló, 1983. június 14-én Brüsszelben aláírt egyezményt, annak 1986. június 24-i módosító jegyzőkönyvével együtt, az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyta jóvá. A KN átveszi a HR hat számjegyű vámtarifaszámait és vámtarifaalszámait, csak a hetedik és nyolcadik számjegy képez speciális KN albontást.
- 4 A 2658/87 rendelet 12. cikke előírja, hogy az Európai Bizottság minden évben rendelettel elfogadja a KN egységes szerkezetű változatát a Közös Vámtarifa vonatkozó autonóm és szerződéses vámtételeivel együtt, amint az az Európai Unió Tanácsa vagy a Bizottság által elfogadott intézkedésekből következik. E rendeletet legkésőbb október 31-én közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az azt követő év január 1-jétől alkalmazandó.
- 5 Az alapügy tényállására, amint az a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, a KN-nek az 1006/2011 rendeletből eredő 2012. évi változatát kell alkalmazni.
- 6 A KN első része bevezető rendelkezéseket tartalmaz. E rész általános rendelkezéseket tartalmazó I. szakaszának A. pontja, amely „A Kombinált Nomenklátúra értelmezésére vonatkozó általános szabályok” címet viseli, a következőképpen rendelkezik:

„Az áruknak a [KN-be] történő besorolására a következő elvek az irányadók.

1. Az áruosztályok, árucsoportok és árualcsoportok címe csak a hivatkozások megkönnyítésére szolgál; jogi szempontból az áruk besorolását a vámtarifaszámokban szereplő árumegnevezések és az azokhoz kapcsolódó, az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó megjegyzések alapján kell meghatározni [...]”
- 7 A KN második része magában foglalja az „Állati vagy növényi zsír és olaj és ezek bontási termékei; elkészített ételzsír; állati vagy növényi eredetű viasz” címet viselő III. áruosztályt. Ez az áruosztály magában foglalja az azonos címet viselő 15. árucsoportot.

- 8 Az említett 15. árucsoport többek között a következő vámtarifaszámokat és -alszámokat tartalmazza:
- „1516 Állati vagy növényi zsír és olaj és ezek frakciói részben vagy teljesen hidrogénezve, közbeesően észterezve, újraészterezve vagy elaidinizálva, finomítva is, de tovább nem elkészítve.
- [...]
- 1517 Margarin; ebbe az árucsoportba tartozó állati vagy növényi zsírok vagy olajok vagy ezek frakciói étkezésre alkalmas keveréke vagy készítménye, az 1516 vtsz. alá tartozó étkezési zsír vagy olaj és ezek frakciói kivételével:
- [...]
- 1517 90 91 – Stabilizált folyékony növényi olaj, keverék”.
- 9 A KN 1518 vámtarifaszám a következőképpen került felosztásra:
- „1518 00 Állati vagy növényi zsír és olaj és ezek frakciói főzve, oxidálva, víztelenítve, szulfurálva, hővel fűjva vagy polimerizálva vákuumban vagy közömbös gázban, vagy vegyileg másképp átalakítva, az 1516 vtsz. alá tartozók kivételével; ebbe az árucsoportba tartozó, másutt nem említett állati vagy növényi zsír vagy olaj vagy ezek frakciói étkezésre alkalmatlan keveréke vagy készítménye:
- 1518 00 10 – Linxin
- Stabilizált folyékony növényi olaj, keverék, műszaki vagy ipari felhasználásra, az emberi fogyasztásra alkalmas élelmiszer-előállítás kivételével:
- 1518 00 31 – Nyers:
- [...]”.
- 10 A KN 15. árucsoportra vonatkozó 3. megjegyzés szerint:
- „Nem tartozik az 1518 vtsz. alá a csupán denaturált zsír vagy olaj vagy ezek frakciói, amelyek a nem denaturált zsírnak és olajnak, illetve ezek frakcióinak megfelelő vtsz.-ok alá tartoznak.”
- 11 A HR magyarázó megjegyzéseket a WCO dolgozza ki az HR-ről szóló 1983. június 14-i nemzetközi egyezmény rendelkezései szerint, és azokat a WCO két hivatalos nyelvén, azaz franciául és angolul teszik közzé. A 15. árucsoportra vonatkozó HR magyarázó megjegyzés a francia nyelvű változatában különösen a következőket tartalmazza:
- „Az árucsoportba tartozó Megjegyzések 3. pontjában említett »a csupán denaturált zsírok vagy olajok vagy ezek frakciói« kifejezés azokra a zsírokra vagy olajokra vagy azok frakcióira vonatkozik, amelyekhez denaturálószer, mint pl. halolajat, fenolt, ásványolajat, terpentinolajat, toluolt, metilszalicilátot (gaultériaolaj), rozmaringolajat adnak, azért, hogy étkezésre alkalmatlanná tegyék. Ezeket az anyagokat csak igen kis (rendszerint 1%-nál nem nagyobb) mennyiségben adagolják, és ezek az adalékok avassá, savanyúvá, égetővé, keserűvé teszik a zsírt vagy olajat, vagy ezek frakcióit. Meg kell azonban jegyezni, hogy az árucsoportba tartozó Megjegyzések 3. pontja nem vonatkozik a zsírok vagy olajok vagy ezek frakcióinak denaturált keverékeire vagy készítményeire (1518 vtsz.).”

A Vámkódex

- 12 A 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 117., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. kötet, 10. fejezet, 13. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. kötet, 4. fejezet, 307. o., a továbbiakban: Vámkódex) 13. cikke előírja:

„(1) A hatályos rendelkezések által meghatározott feltételek mellett a vámhatóságok elvégezhetnek minden általuk szükségesnek ítélt ellenőrzést annak érdekében, hogy biztosítsák a Közösség vámterülete és harmadik országok között mozgó áruk beléptetésére, kiléptetésére, továbbítására, átszállítására és meghatározott célra történő felhasználására, valamint a nem közösségi vámjogi helyzetű áruk jelenlétére vonatkozó vámszabályok és egyéb jogszabályok helyes alkalmazását. A közösségi jogszabályok helyes alkalmazásának céljából a vámellenőrzéseket harmadik országban is lehet végezni, amennyiben erről nemzetközi megállapodás rendelkezik.

[...]

(3) Amennyiben az ellenőrzéseket nem a vámhatóságok végzik, az ilyen ellenőrzéseket a vámhatóságokkal szorosan összehangolva kell elvégezni, lehetőség szerint ugyanabban az időpontban és ugyanazon a helyen.

[...]”

- 13 A Vámkódex 62. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az írásbeli vámáru-nyilatkozatot az erre a célra előírt hivatalos mintának megfelelő nyomtatvány felhasználásával kell elkészíteni. A vámáru-nyilatkozatot alá kell írni, és annak tartalmaznia kell minden olyan adatot, amelyek azokhoz a vámeljáráshoz vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükségesek, amelyekre az árut bejelentik.

(2) A bejelentéshez mellékelni kell azokat az iratokat, amelyek azokhoz a [helyesen: az azon] vámeljáráshoz vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükségesek, amelyekre az árut bejelentették.”

- 14 A Vámkódex 68. cikke kimondja:

„Az általa elfogadott vámáru-nyilatkozatok ellenőrzéséhez a vámhatóság:

a) megvizsgálhatja a vámáru-nyilatkozatot képező és az ahhoz mellékelte iratokat. A vámhatóság előírhatja, hogy a nyilatkozattevő más iratokat is mutasson be a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságának ellenőrzésére;

b) megvizsgálhatja az árut, és mintát vehet elemzéshez vagy részletes vizsgálathoz.”

- 15 A Vámkódex 71. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A vámáru-nyilatkozat ellenőrzésének eredményeit kell felhasználni azon vámeljárási rendelkezéseinek alkalmazásához, amelyekre az árut bejelentették.

(2) Ha nem kerül sor a vámáru-nyilatkozat ellenőrzésére, az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok alapján kell alkalmazni.”

A 178/2002/EK rendelet

- 16 Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 463. o.) 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendelet megteremti az emberi egészség magas szintű védelmének és az élelmiszerekkel összefüggő fogyasztói érdekvédelem biztosítékának alapját, figyelembe véve az élelmiszerkínálat sokszínűségét, beleértve a hagyományos termékeket, miközben biztosítja a belső piac hatékony működését. A rendelet rögzíti az egységes alapelveket és kötelezettségeket, a szilárd tudományos alapok megteremtésének előfeltételeit, a hatékony szervezeti megoldásokat, valamint az élelmiszer- és takarmánybiztonság ügyében a döntési folyamatot segítő eljárásokat.”

- 17 A 178/2002 irányelv 2. cikkének első bekezdése előírja, hogy e rendelet alkalmazásában az „élelmiszer” minden olyan feldolgozott, részben feldolgozott vagy feldolgozatlan anyagot vagy terméket jelent, amelyet emberi fogyasztásra szánnak, illetve amelyet várhatóan emberek fogyasztanak el.

- 18 A 178/2002 rendelet 14. cikkének (1) és (2) bekezdése kimondja:

„(1) Nem biztonságos élelmiszer nem hozható forgalomba.

(2) Az élelmiszer akkor nem biztonságos, ha:

a) az egészségre ártalmas;

b) emberi fogyasztásra alkalmatlan.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 19 2012. március 16-án az Oniors Bio két, folyékony, nyers, stabilizált, 88% repceolajból és 12% napraforgóolajból álló, Fehéroroszországban gyártott növényi olajkeverék szabad forgalomba bocsátásra irányuló vámáru-nyilatkozatot nyújtott be a VID-hez. E vámáru-nyilatkozatokban az Oniors Bio a KN 1518 00 31 vámtarifaszám alá sorolta be a szóban forgó árut.
- 20 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a gyártó által közölt információk alapján az Oniors Bio által behozott terméket nem élelmiszerként való, hanem kizárólag műszaki felhasználásra szánták. A szóban forgó olajkeverék gyártásához alkalmazott technológiai eljárás miatt ugyanis nem zárható ki, hogy a végtermék káros anyagokat, különösen toulol nevű denaturálószeret tartalmaz.
- 21 Az Oniors Bio továbbá benyújtotta a lettországi tanúsító központ (Latvijas Sertifikācijas Centrs) véleményét, amely szerint a szóban forgó áru 1,4% toulolt tartalmaz, ami alkalmatlanná teszi azt az emberi fogyasztásra. A kérdést előterjesztő bíróság ezenkívül megjegyzi, hogy ezen árunak az élelmiszerek előállításához történő felhasználása nem volt megengedett. Végül a kérdést előterjesztő bíróság szerint nem szolgáltatott a részére semmiféle olyan bizonyítékot, amely alkalmas lett volna arra, hogy legalább közvetett módon bizonyítsa a gyártónak és az Oniors Biónak az arra irányuló esetleges csalárd magatartását vagy csalárd szándékát, hogy kikerüljék az általuk fizetendő vám és adó megfizetését.
- 22 A behozott áru ellenőrzését és a levett minták vizsgálatát követően a VID két, 2012. március 27-én kiadott állásfoglalásában megállapította, hogy az árut a KN 1517 90 91 vámtarifaszám alá kell besorolni. Ezen állásfoglalások alapján a VID 2012. március 29-én két határozatot hozott, amelyekkel megnövelte az Oniors Biótól követelt vám és hozzáadottérték-adó összegét.

- 23 Az Oniors Bio panaszt nyújtott be a fent említett határozatokkal szemben a VID főigazgatójához. Mivel a VID főigazgatója elutasította e panaszt, az Oniors Bio keresetet nyújtott be e határozatokkal szemben az Administratívā rajona tiesához (kerületi közigazgatási bíróság). A fenti bíróság a 2013. május 7-i ítéletével elutasította e keresetet.
- 24 Az Oniors Bio fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 25 Ez utóbbi megjegyzi, hogy az ügy tényállásának teljesebb körű tisztázása érdekében felkérte az élelmiszeripari és állategészségügyi hivatalt (Pärtikas un veterinārais dienests, a továbbiakban: PVD), hogy vegyen részt az eljárásban, és hatáskörén belül eljárva adjon állásfoglalást az e bíróság előtt folyamatban lévő eljárásban felmerült kérdések kapcsán. A PVD az állásfoglalásában a szóban forgó termék gyártójától származó információk és az e termék kísérődokumentumai alapján megállapította, hogy nem élelmiszerként vagy az élelmiszergyártásban történő felhasználásra szánt termékről van szó, és az nem használható fel ilyen célokra.
- 26 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a termék gyártója által szolgáltatott információkra, valamint a lettországi minősítő központ és a PVD állásfoglalására tekintettel észszerű kétségek merültek fel az Oniors Bio által behozott olajkeveréknek a KN 1517 90 91 vámtarifaalszám alá történő besorolása kapcsán. Álláspontja szerint e kétségek egyrészt abból fakadnak, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben nem áll rendelkezésre az Evroetil-ítéletben (C-503/10, EU:C:2011:872) fennállóhoz hasonló célzott eljárás, amely arra irányult, hogy az érintett terméket valamely denaturálószer vagy más káros anyag hozzáadásával visszafordíthatatlanul alkalmatlanná tegye az emberi fogyasztásra. Másrészt az a körülmény, hogy a VID nem állapította meg káros anyag jelenlétét a behozott áruból levett mintákban, a szóban forgó áruk megfelelő besorolásával kapcsolatos kétségek további forrásául szolgál.
- 27 E körülmények között az Administratívā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Egyes termékeket – amelyekkel kapcsolatban az áruk különböző tételeiből vett minták vizsgálatának eredményei nem mutatják ki denaturálószer vagy olyan más káros anyagok jelenlétét, amelyek az árukat emberi fogyasztásra alkalmatlanná teszik, azonban amelyeket a gyártó által szolgáltatott információk alapján nem lehet az élelmezésben (élelmiszergyártás és élelmiszerlánc) felhasználni, mivel az áru előállítási folyamata jellemzőinek köszönhetően nem zárható ki káros anyagok jelenléte a termékben – általános jelleggel az étkezésre alkalmatlan termékekre előírt KN-kódok valamelyike alá kell-e besorolni, vagy ellenkezőleg, ezeket a termékeket általános jelleggel az étkezésre alkalmas termékekre előírt KN-kódok valamelyike alá kell-e besorolni?
- 2) Mely kritériumoknak kell nagyobb jelentőséget tulajdonítani az »étkezésre alkalmas termék« és az »étkezésre alkalmatlan termék« fogalmának értelmezése során a KN-kódok alkalmazása, valamint az áru besorolása tekintetében?
- 3) A termék rendeltetése lehet-e objektív besorolási kritérium a KN-kódok alkalmazása, valamint az áru besorolása tekintetében?
- 4) Felhasználható-e [az áruk besorolási kritériumaként] valamely európai uniós tagállam illetékes hatóságának azon állásfoglalása, amely szerint az európai uniós és az érintett tagállami élelmiszerjogi szabályozásnak megfelelően a behozott áru nem használható fel az élelmiszerláncban, mivel az emberi fogyasztásra nem alkalmas, az »étkezésre alkalmatlan termék« fogalmának értelmezése során, a KN-kódok alkalmazása, valamint az áru besorolása tekintetében?

- 5) Felhasználható-e [az áruk besorolási kritériumaként] a gyártó által az áru előállítására vonatkozó műszaki folyamattal kapcsolatban szolgáltatott azon információ, amely szerint nem zárható ki káros anyagok jelenléte a termékben, az »étkezésre alkalmatlan termék« fogalmának értelmezése során, a KN-kódok alkalmazása, valamint az áru besorolása tekintetében?
- 6) A besorolandó áruk mely fizikai-kémiai tulajdonságai a legfontosabbak a KN 1518 00 31 és 1517 90 91 vámtarifaalszámok helyes értelmezése és alkalmazása tekintetében?
- 7) A jelen ügyben vizsgálthoz hasonló fizikai-kémiai tulajdonságokkal rendelkező árut a KN 1518 00 31 vámtarifaalszám alá kell-e sorolni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 28 Mindenekelőtt egyrészt meg kell jegyezni, hogy ha a Bíróság elé tarifális besorolással kapcsolatban terjesztenek előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, a Bíróság feladata inkább az, hogy megvilágítsa a nemzeti bíróság számára azokat a szempontokat, amelyek alapján lehetővé válik az utóbbi számára, hogy a szóban forgó árut helyesen sorolja be a KN alá, mintsem hogy a Bíróság maga végezze el ezt a besorolást, annál is inkább, mivel nem áll feltétlenül rendelkezésére az ehhez szükséges valamennyi adat. Úgy tűnik tehát, hogy a nemzeti bíróság mindenképpen kedvezőbb helyzetben van ennek elvégzéséhez (Lukoyl Neftohim Burgas ítélet, C-330/13, EU:C:2014:1757, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság feladata tehát az alapügyben szóban forgó termékek besorolása a Bírósághoz előterjesztett kérdésekre adott válaszokra tekintettel.
- 30 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket (Lukoyl Neftohim Burgas ítélet, C-330/13, EU:C:2014:1757, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy a hét kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a KN-t úgy kell-e értelmezni, hogy annak megállapítása érdekében, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló növényi olajkeverékeket étkezésre alkalmas növényi olajkeverékként a KN 1517 90 91 vámtarifaalszám alá, vagy étkezésre alkalmatlan növényi olajkeverékként a KN 1518 00 31 vámtarifaalszám alá kell sorolni, az alábbi tényezőket kell figyelembe venni:
  - a szóban forgó áruk bizonyos tételeiből vett minták vizsgálatának eredményei, hogy azok nem mutatták-e ki olyan denaturálószeret vagy olyan más káros anyagot jelenlétét, amelyek az érintett árut emberi fogyasztásra alkalmatlanná teszik;
  - az érintett áru gyártója által szolgáltatott információk, amelyek szerint ezen árut nem emberi fogyasztásra szánták, mivel a gyártásához alkalmazott technológiai eljárás miatt nem zárható ki, hogy ezen áru káros anyagokat, különösen toulol nevű denaturálószeret tartalmaz;
  - a szóban forgó áru rendeltetése;
  - valamely tagállam illetékes élelmiszerügyi hatóságának állásfoglalása, amelynek értelmében az európai uniós és a tagállami szabályozásnak megfelelően a behozott áru nem alkalmas emberi fogyasztásra;
  - az áru előállítási folyamata;

- a szóban forgó áru fizikai-kémiai tulajdonságai.
- 32 E tekintetben emlékeztetni kell az állandó ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a jogbiztonság és az ellenőrzések elősegítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó feltételeit általában az áruk objektív jellemzői és tulajdonságai között kell keresni, amint azokat a KN vámtarifaszámok és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzései meghatározzák (Delphi Deutschland ítélet, C-423/10, EU:C:2011:315, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint továbbá az áru rendeltetése akkor lehet a besorolás objektív szempontja, ha szorosan az adott áru lényegéhez kapcsolódik, és e kapcsolat az áru objektív jellemzői és tulajdonságai alapján megállapítható (lásd: Agroferm-ítélet, C-568/11, EU:C:2013:407, 41. pont; Oliver Medical ítélet, C-547/13, EU:C:2015:139, 47. pont). Másrészt a termék rendeltetése csak akkor releváns kritérium, ha a besorolás kizárólag a termék objektív jellemzői és tulajdonságai alapján nem lehetséges (Skoma-Lux-ítélet, C-339/09, EU:C:2010:781, 47. pont).
- 34 Így, amint az a Bírósághoz benyújtott iratokból következik, az alapügyben szóban forgó termék folyékony, nyers, stabilizált, 88% repceolajból és 12% napraforgóolajból álló növényi olajkeverék. A gyártó által szolgáltatott információk szerint az említett keveréket nem emberi fogyasztásra szánták, mivel a gyártáshoz alkalmazott technológiai eljárás miatt nem zárható ki, hogy ezen áru káros anyagokat, különösen toulol nevű denaturálószeret tartalmaz.
- 35 A KN 1517 vámtarifaszám, amint az a szövegéből következik, a „margarinon” kívül magában foglalja az „ebbe az árucsoportba tartozó állati vagy növényi zsírok vagy olajok vagy ezek frakciói étkezésre alkalmas keverék[ét] vagy készítmény[ét], az 1516 vtsz. alá tartozó étkezési zsír vagy olaj és ezek frakciói kivételével”.
- 36 A KN 1518 vámtarifaszám a szövege szerint magában foglalja az „állati vagy növényi zsír[t] és olaj[at] és ezek frakciói[t] főzve, oxidálva, víztelenítve, szulfurálva, fűjva, hővel polimerizálva vákuumban vagy közömbös gázban, vagy vegyileg másképp átalakítva, az 1516 vtsz. alá tartozók kivételével” és az „ebbe az árucsoportba tartozó, máshol nem említett állati vagy növényi zsír[t] vagy olaj[at] vagy különböző zsírok vagy olajok frakcióinak étkezésre alkalmatlan keverék[ét] vagy készítmény[ét]”.
- 37 Tekintettel arra, hogy az alapügyben szóban forgó, repceolajból és napraforgóolajból álló olajkeverék nem tartozik a KN 1516 vámtarifaszám alá, mivel az nem állati vagy növényi zsírból és olajból és ezek frakcióiból áll, részben vagy teljesen hidrogénezve, közbeesően észterezve, újraészterezve vagy elaidinizálva, finomítva is, de tovább nem elkészítve, ebből azt a következtetést kell levonni, hogy az vagy a KN 1517 vámtarifaszám, vagy a KN 1518 vámtarifaszám alá tartozik, amennyiben e két vámtarifaszám hivatkozik a növényi olajkeverékekre, mivel az egyik vagy másik vámtarifaszám alá történő besorolásuk – amint azt a Bíróság a jelen ítélet 34. pontjában kimondta – annak eldöntésétől függ, hogy étkezésre alkalmas vagy étkezésre alkalmatlan keverékről van-e szó. A KN 15. árucsoportja ugyanis – átvéve e tekintetben a HR 15. árucsoportjában megállapított különbségtételt – megkülönbözteti a növényi olajok étkezésre alkalmas keverékeit, amelyek a KN 1517 vámtarifaszám alá tartoznak, és a növényi olajok étkezésre alkalmatlan keverékeit, amelyek a KN 1518 vámtarifaszám alá tartoznak.
- 38 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a KN 15. árucsoportjához fűzött 3. megjegyzés, amely átveszi a HR 15. árucsoportjához fűzött 3. megjegyzés szövegét, pontosítja, hogy „nem tartozik a [KN 1518 vámtarifaszám] alá a csupán denaturált zsír vagy olaj vagy ezek frakciói, amelyek a nem denaturált zsírnak és olajnak, illetve ezek frakcióinak megfelelő vtsz.-ok alá tartoznak”. Ugyanakkor a 15. áruosztályra vonatkozó HR magyarázó megjegyzés pontosítja egyrészt, hogy a „denaturált zsír vagy olaj vagy ezek frakciói” fogalma, amely a hivatkozott 3. megjegyzésben szerepel, azon „zsírokra, olajokra vagy ezek frakcióira vonatkozik, amelyekhez emberi fogyasztásra való alkalmatlanná tételük érdekében

olyan denaturálószeret adtak”, mint különösen a toulol. Ugyanezen magyarázó megjegyzés utolsó mondata másrészt pontosítja, hogy a HR 15. árucsoportjához fűzött 3. megjegyzés nem alkalmazandó a növényi zsírok vagy olajok vagy ezek frakciói étkezésre alkalmatlan keverékére vagy készítményére.

- 39 A fenti megfontolásokból következően az alapügyben szóban forgóhoz hasonló növényi olajkeverék „étkezésre alkalmatlan” minősítéséhez és a KN 1518 00 31 vámtarifaalszám alá sorolásához nem elengedhetetlen, hogy azt az előállítás során valamely célzott eljárással visszafordíthatatlanul alkalmatlanná tegyék az emberi fogyasztásra. Elegendő, hogy annak objektív jellemzői és tulajdonságai, valamint az ebből következő rendeltetése révén az étkezésre alkalmatlan keverékekhez tartozzon.
- 40 E tekintetben, először is, a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott Evroetil-ítélet (C-503/10, EU:C:2011:872) nem alkalmas arra, hogy e megállapítást megváltoztassa. Ugyanis az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy a „emberi fogyasztásra alkalmatlanná tétel” fogalmára, nem pedig az étkezésre alkalmas és az étkezésre alkalmatlan keverékek közötti különbségtételre irányult. A Bíróság ebben az ügyben megállapította, hogy az olyan termék, amelynek a denaturálására nem a vonatkozó rendelkezésekkel előírt eljárás útján került sor, nem mentesülhet az ezen ügyben szóban forgó jövedékiadó-fizetési kötelezettség alól, még akkor sem, ha e termék olyan anyagokat tartalmaz, amelyek alkalmatlanná teszik azt az emberi fogyasztásra (lásd ebben az értelemben: Evroetil-ítélet, C-503/10, EU:C:2011:872, 66. pont). A jelen ügyben azonban a KN 1518 00 31 vámtarifaalszám szövege nemcsak a bizonyos módszerek útján emberi fogyasztásra alkalmatlanná növényi olajkeverékekre, hanem általában az étkezésre alkalmatlan növényi olajkeverékekre vonatkozik.
- 41 Ezt követően, ami a KN 1517 90 91 vámtarifaalszám alá sorolható, étkezésre alkalmas növényi olajkeverék és a KN 1518 00 31 vámtarifaalszám alá sorolható, étkezésre alkalmatlan növényi olajkeverék közötti különbségtételt illeti, emlékeztetni kell arra, amint azt a Bíróság a jelen ítélet 37. pontjában megállapította, hogy e különbségtétel azon alapul, hogy az előbb említett keveréket étkezési célra, az utóbb említett keveréket pedig nem étkezési célra szánták.
- 42 Annak megállapítása érdekében, hogy az ilyen keveréket étkezési vagy nem étkezési célra szánták-e, minden olyan releváns tényezőt figyelembe kell venni, amely a szorosan hozzá kapcsolódó objektív jellemzőire és tulajdonságaira vonatkozik. Az importőr feladata, hogy a szóban forgó termék vonatkozásában a hivatkozott rendeltetésről a behozatal időpontjában az illetékes vámhatóságoknak benyújtott vámáru-nyilatkozatban bizonyítékkal szolgáljon (lásd analógia útján: Oliver Medical ítélet, C-547/13, EU:C:2015:139, 51. pont).
- 43 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az a körülmény, hogy az emberi egészségre káros anyagok növényi olajkeverékekben való jelenléte az előállítási folyamatának jellemzői miatt nem zárható ki, olyan releváns tényezőnek minősül, amely alkalmas arra, hogy annak objektív jellemzőire és tulajdonságaira figyelemmel igazolja, hogy az ilyen keverék „étkezésre alkalmatlannak” minősül, és hogy ebből következően azt a KN 1518 vámtarifaszám alá kell besorolni, különösen amennyiben azt az 1518 00 31 vámtarifaalszám alá tartozó nyers növényi olajok alkotják.
- 44 Ami az alapügyben szóban forgóhoz hasonló növényi olajkeverékek objektív jellemzőire és tulajdonságaira vonatkozó bizonyítékokat illeti, meg kell jegyezni, hogy a termékek gyártóinak írásos információi a Vámkódex 68. cikke a) pontjának megfelelően olyan tényezőnek minősülnek, amelyeket figyelembe kell venni a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozat ellenőrzése és a szóban forgó árunak a KN megfelelő vámtarifaszáma alá való besorolásakor.
- 45 A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor arra keresi a választ, hogy a gyártó által szolgáltatott és az alapügyben szóban forgóhoz hasonló növényi olajkeverékekre vonatkozó információk miként egyeztethetők össze az említett keverékből vett és a vámhatóságok által elemzett minták vizsgálatának eredményeivel, amelyek nem mutatták ki az emberi egészségre káros anyagok jelenlétét.

- 46 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Vámkódex 68. cikkének b) pontja értelmében az általa elfogadott vámáru-nyilatkozatok ellenőrzéséhez a vámhatóság megvizsgálhatja az árukat, és mintát vehet elemzéshez vagy részletes vizsgálathoz. A Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének megfelelően a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozat ellenőrzésének eredményeit fel kell használni azon vámeljárás rendelkezéseinek alkalmazásához, amely alá az árut vonták, különösen tehát az említett áruknak a KN szerinti besorolásához.
- 47 E rendelkezésekből az következik, hogy amennyiben az érintett árut a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozatban étkezésre alkalmatlan növényi olajkeverékként jelentik be, azonban az említett keverékből vett minta vizsgálata semmiféle emberi egészségre káros anyag jelenlétét nem mutatja ki, e hatóságok jogosultak arra, hogy ezen árut a KN azon vámtarifaszáma alá sorolják, amely az étkezésre alkalmas növényi olajkeverékekre vonatkozik, mint a jelen ügyben a KN 1517 vámtarifaszám, feltéve, hogy nem állnak fenn más olyan körülmények, amelyek azt támasztják alá, hogy a szóban forgó árut jellegénél és objektív tulajdonságainál fogva nem élelmiszerként való felhasználásra szánták.
- 48 Ugyanakkor az alapügyben szóban forgó növényi olajkeverék gyártója által szolgáltatotthoz hasonló információk, amelyek szerint, mivel az ilyen keverék gyártásához alkalmazott technológiai eljárás miatt nem zárható ki, hogy az az emberi egészségre káros anyagokat tartalmaz, pontosan ilyen tényezőnek minősülnek, amelyek alkalmasak annak alátámasztására, hogy a szóban forgó keverék nem minősíthető „étkezésre alkalmasnak”. A levett minták vizsgálatának azon eredményei, amelyek nem mutatták ki káros anyagok jelenlétét, nem kérdőjelezik meg automatikusan ezen információkat, mivel nem biztos, csak lehetséges az ilyen anyagoknak a szóban forgó növényi olajkeverékekben való jelenléte.
- 49 Nem vitás, hogy az olyan növényi olajkeverék mintáinak vizsgálati eredményei, amelyeket a VID az alapügy keretében kapott, alkalmasak arra, hogy kétséget ébresszenek a gyártótól származó és a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozatban szereplő azon információk pontossága és megbízhatósága kapcsán, amelyek az emberi egészségre káros anyagoknak a szóban forgó keverékben való esetleges jelenlétére vonatkoznak. Ilyen esetben a vámhatóságok a Vámkódex 68. cikkének a) pontja alapján további vizsgálatokat folytathatnak le, és előírhatják, hogy a nyilatkozattevő más okirati bizonyítékokat is mutasson be a gyártó által szolgáltatott információk és a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságának megerősítése vagy megcáfolása, és ily módon minden esetleges csalásra irányuló kísérlet megakadályozása érdekében.
- 50 Ugyanakkor ilyen tényezők és kiegészítő bizonyítékok hiányában, amelyek alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék az alapügyben szóban forgóhoz hasonló növényi olajkeverék gyártója által szolgáltatott és a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozatban szereplő információkat, a vámhatóság e keveréknek a KN valamely vámtarifaszáma, mint a jelen ügyben az 1517 vámtarifaszám – amely alá az élelmiszerek tartoznak – alá sorolása érdekében nem támaszkodhat pusztán arra, hogy az e növényi olajkeverékből általa levett és megvizsgált minta nem tartalmaz káros anyagokat.
- 51 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bírósághoz benyújtott ügyiratokból nem következik, hogy az alapügyben olyan körülmények állnának fenn, amelyek alkalmasak az alapügy felperese által behozott növényi olajkeverék előállítási folyamatára vonatkozó információk hitelességének megkérdőjelezésére. Másrészt, amint azt a Bíróság a jelen ítélet 21. pontjában kimondta, a kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy semmiféle bizonyíték nem áll fenn a szóban forgó áru gyártójának vagy az alapügy felperesének csalárd magatartása vonatkozásában. Mindenesetre a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megállapítása, hogy fennállnak-e ilyen tényezők.

- 52 Végül, ami az élelmiszerjog, különösen a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott 178/2002 rendelet alkalmazására hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság állásfoglalásának az alapügyben szóban forgóhoz hasonló áru tarifális besorolása szempontjából való relevanciáját illeti, hangsúlyozni kell, hogy az áruknak a vámkezelés időpontjában való tarifális besorolása a nemzeti vámhatóságok feladata, amelyek e tekintetben a KN és a Vámkódex rendelkezéseit alkalmazzák.
- 53 Ami a 178/2002 rendeletet illeti, az – amint az annak 1. cikke (1) bekezdéséből következik – az élelmiszerekkel összefüggésben az emberi egészség magas szintű védelmének és a fogyasztói érdekek védelmének a biztosítására irányul, és ily módon eltérő célt szolgál.
- 54 Másrészt a 178/2002 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének és 14. cikke (1) és (2) bekezdésének együttes értelmezéséből az következik, hogy az „élelmiszer” e rendelet értelmében vett fogalma olyan egészségre ártalmas vagy emberi fogyasztásra alkalmatlan termékeket is magában foglalhat, amelyeket tilos forgalomba hozni.
- 55 Ebből következően a tagállamnak az élelmiszerjogi szabályozás alkalmazására hatáskörrel rendelkező hatósága által kiadott állásfoglalás, amely szerint az alapügyben szóban forgóhoz hasonló növényi olajkeverék emberi fogyasztásra alkalmatlan, önmagában nem lehet döntő szempont az említett keverék „étkezésre alkalmatlanná” minősítésének igazolása, és következésképpen annak a KN 1518 vámtarifaszám alá sorolása tekintetében.
- 56 Ugyanis pusztán abból, hogy az ilyen keveréket a KN alkalmazása és a megfelelő mértékű vám beszedése érdekében „étkezésre alkalmassá” minősítik, nem következik automatikusan, hogy azt emberi fogyasztásra szánt termékként forgalomba hozzák. Így, amint azt a Bíróság már kimondta, a 178/2002 rendelet 14. cikke tiltja a veszélyes, így az egészségre ártalmas vagy emberi fogyasztásra alkalmatlan „élelmiszerek” forgalomba hozatalát. Ugyanakkor a tagállam hatáskörrel rendelkező élelmiszerügyi hatóságának állásfoglalása, amely szerint az alapügyekben szóban forgóhoz hasonló növényi olajkeverék emberi fogyasztásra alkalmatlan, többek között olyan tényezőnek minősül, amelyet a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak vagy bíróságnak figyelembe kell vennie az említett keveréknek a megfelelő KN vámtarifaszám alá történő besorolása érdekében (lásd analógia útján: Oliver Medical ítélet, C-547/13, EU:C:2015:139, 53. pont).
- 57 A fenti megfontolások összessége alapján az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a KN-t úgy kell értelmezni, hogy annak megállapítása érdekében, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló növényi olajkeverékeket étkezésre alkalmas növényi olajkeverékként a KN 1517 90 91 vámtarifaszám alá, vagy étkezésre alkalmatlan növényi olajkeverékként a KN 1518 00 31 vámtarifaszám alá kell-e sorolni, az ügy összes releváns tényezőjét figyelembe kell venni, amennyiben azok az e termékhez szorosan kapcsolódó objektív jellemzőkre és tulajdonságokra vonatkoznak. Azon releváns tényezők közül, amelyek alkalmasak az ilyen keverék „étkezésre alkalmatlanná” minősítésének igazolására, értékelni kell az ezen keverék gyártója által a vámáru-nyilatkozatban szolgáltatott információkat, amelyek szerint az előállítási folyamatának jellemzői miatt nem zárható ki a káros anyagok említett keverékben való jelenléte. E tekintetben az a körülmény, hogy az ilyen növényi olajkeverékből vett minták vizsgálata abban semmiféle emberi egészségre káros anyag jelenlétét nem mutatta ki, önmagában nem elegendő a szóban forgó keverék „étkezésre alkalmatlanná” minősítésének megkérdőjelezésére. Az ilyen következmény más olyan releváns bizonyítékok fennállását feltételezi, amelyek alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a szóban forgó keverék előállítási folyamatára vonatkozó, a Vámkódex 62., 68. és 71. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően a keverék gyártója által szolgáltatott és az e vámáru-nyilatkozatban szereplő információk pontosságát.

A költségekről

- 58 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő, a 2011. szeptember 27-i 1006/2011/EU bizottsági rendeletből eredő változat szerinti Kombinált Nomenklatúrát úgy kell értelmezni, hogy annak megállapítása érdekében, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló növényi olajkeverékeket étkezésre alkalmas növényi olajkeverékként annak 1517 90 91 vámtarifaalszáma alá, vagy étkezésre alkalmatlan növényi olajkeverékként az említett nomenklatúra 1518 00 31 vámtarifaalszám alá kell-e sorolni, az ügy összes releváns tényezőjét figyelembe kell venni, amennyiben azok az e termékhez szorosan kapcsolódó objektív jellemzőkre és tulajdonságokra vonatkoznak. Azon releváns tényezők közül, amelyek alkalmasak az ilyen keverék „étkezésre alkalmatlanná” minősítésének igazolására, értékelni kell az ezen keverék gyártója által a vámáru-nyilatkozatban szolgáltatott információkat, amelyek szerint az előállítási folyamatának jellemzői miatt nem zárható ki a káros anyagok említett keverékben való jelenléte. E tekintetben az a körülmény, hogy az ilyen növényi olajkeverékből vett minták vizsgálata abban semmiféle emberi egészségre káros anyag jelenlétét nem mutatta ki, önmagában nem elegendő a szóban forgó keverék „étkezésre alkalmatlanná” minősítésének megkérdőjelezésére. Az ilyen következmény más olyan releváns bizonyítékok fennállását feltételezi, amelyek alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a szóban forgó keverék előállítási folyamatára vonatkozó, a 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 62., 68. és 71. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően a keverék gyártója által szolgáltatott és az e vámáru-nyilatkozatban szereplő információk pontosságát.

Aláírások